

Hesekiel 11

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα καὶ ἦγαγέν με ἐπὶ τὴν πύλην τοῦ οἴκου κυρίου τὴν κατέναντι τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολάς καὶ ἴδοὺ ἐπὶ τῶν προθύρων τῆς πύλης ὡς εἶκοσι καὶ πέντε ἄνδρες καὶ εἶδον ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν ιεζονιαν τὸν τοῦ εζερ καὶ φαλτιαν τὸν τοῦ βαναιου τοὺς ἀφιγουμένους τοῦ λαοῦ

2 καὶ εἶπεν κύριος πρός με οὐέ ἀνθρώπου οὗτοι οἱ ἄνδρες οἱ λογιζόμενοι μάταια καὶ βουλευόμενοι βουλήν πονηρὰν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ

3 οἱ λέγοντες οὐχὶ προσφάτως ὥκοδόμηνται αἱ οἰκίαι αὕτη ἐστὶν ὁ λέβης ἡμεῖς δὲ τὰ κρέα

4 διὰ τοῦτο προφήτευσον ἐπ' αὐτούς προφήτευσον οὐέ ἀνθρώπου

5 καὶ ἔπεσεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα κυρίου καὶ εἶπεν πρός με λέγε τάδε λέγει κύριος οὔτως εἴπατε οἶκος ισραὴλ καὶ τὰ διαβούλια τοῦ πνεύματος ὑμῶν ἐγὼ ἐπίσταμαι

6 ἐπληθύνατε νεκροὺς ὑμῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ καὶ ἐνεπλήσατε τὰς ὁδοὺς αὐτῆς τραυματιῶν

7 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος τοὺς νεκροὺς ὑμῶν οὓς ἐπατάξατε ἐν μέσῳ αὐτῆς οὗτοί εἰσιν τὰ κρέα αὐτὴ δὲ ὁ λέβης ἐστὶν καὶ ὑμᾶς ἐξάξω ἐκ μέσου αὐτῆς

8 ρόμφαιαν φοβεῖσθε καὶ ρόμφαιαν ἐπάξω ἐφ' ὑμᾶς λέγει κύριος

9 καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ μέσου αὐτῆς καὶ παραδώσω ὑμᾶς εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων καὶ ποιήσω ἐν ὑμῖν κρίματα

10 ἐν ρόμφαιᾳ πεσεῖσθε ἐπὶ τῶν ὁρίων τοῦ ισραὴλ κρινῶ ὑμᾶς καὶ ἐπιγνώσεοθε ὅτι ἐγὼ κύριος

11 αὐτὴ ὑμῖν οὐκ ἔσται εἰς λέβητα καὶ ὑμεῖς οὐ μὴ γένησθε ἐν μέσῳ αὐτῆς εἰς κρέα ἐπὶ τῶν ὁρίων τοῦ ισραὴλ κρινῶ ὑμᾶς

12 καὶ ἐπιγνώσεοθε διότι ἐγὼ κύριος

13 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προφητεύειν με καὶ φαλτιας ὁ τοῦ βαναιου ἀπέθανεν καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ ἀνεβόησα φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἴπα οἷμοι οἷμοι κύριε εἰς συντέλειαν σὺ ποιεῖς τοὺς καταλοίπους τοῦ ισραὴλ

14 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων

15 οὐέ ἀνθρώπου οἱ ἀδελφοί σου καὶ οἱ ἄνδρες τῆς αἰχμαλωσίας σου καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ ισραὴλ συντετέλεσται οἵς εἴπαν αὐτοῖς οἱ κατοικοῦντες ιερουσαλημ μακρὰν ἀπέχετε ἀπὸ τοῦ κυρίου ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κληρονομίαν

16 διὰ τοῦτο εἰπόν τάδε λέγει κύριος ὅτι ἀπώσομαι αὐτοὺς εἰς τὰ ἔθνη καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς εἰς πᾶσαν τὴν γῆν καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς ἀγίασμα μικρὸν ἐν ταῖς χώραις οὗ ἀν εἰσέλθωσιν ἐκεῖ

17 διὰ τοῦτο εἰπόν τάδε λέγει κύριος καὶ εἰσδέξομαι αὐτοὺς ἐκ τῶν ἔθνῶν καὶ συνάξω αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν οὗ διέσπειρα αὐτοὺς ἐν αὐταῖς καὶ δώσω αὐτοῖς τὴν γῆν τοῦ ισραὴλ

18 καὶ εἰσελεύσονται ἐκεῖ καὶ ἔξαροῦσιν πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῆς καὶ πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς ἔξ αὐτῆς

19 καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν ἑτέραν καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐκσπάσω τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτῶν καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν σαρκίνην

20 ὅπως ἐν τοῖς προστάγμασίν μου πορεύωνται καὶ τὰ δικαιώματά μου φυλάσσονται καὶ ποιῶσιν αὐτά καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν

21 καὶ εἰς τὴν καρδίαν τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν ὡς ἡ καρδία αὐτῶν ἐπορεύετο τὰς ὄδοις αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα λέγει κύριος

22 καὶ ἔξῆραν τὰ χερουβίν τὰς πτέρυγας αὐτῶν καὶ οἱ τροχοὶ ἔχόμενοι αὐτῶν καὶ ἡ δόξα θεοῦ ισραηλ ἐπ' αὐτὰ ὑπεράνω αὐτῶν

23 καὶ ἀνέβη ἡ δόξα κυρίου ἐκ μέσης τῆς πόλεως καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ ὅρους ὃ ἦν ἀπέναντι τῆς πόλεως

24 καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα καὶ ἤγαγέν με εἰς γῆν χαλδαίων εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν ἐν ὁράσει ἐν πνεύματι θεοῦ καὶ ἀνέβην ἀπὸ τῆς ὁράσεως ἣς εἶδον

25 καὶ ἐλάλησα πρὸς τὴν αἰχμαλωσίαν πάντας τοὺς λόγους τοῦ κυρίου οὓς ἔδειξέν μοι